

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

งานวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ “พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.” ซึ่งมีจำนวน ๔๕ เล่ม ในการวิจัยได้ใช้ชื่อย่อดังต่อไปนี้

อธิบายอักษรย่อพระวินัยปิฎก(บาลีและไทย)

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์
๔	วิ.มหา. (บาลี) = วินัยปิฎก	มหาวิภังคปาติ (ภาษาบาลี)
	วิ.มหา. (ไทย) = วินัยปิฎก	มหาวิภังค์ (ภาษาไทย)

อธิบายอักษรย่อพระสุตตันตปิฎก (บาลีและไทย)

เล่ม	คำย่อ	ชื่อคัมภีร์
๑๐	ที.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย มหาวรรค (ภาษาไทย)
๑๑	ที.ปา. (บาลี) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรคปาติ (ภาษาบาลี)
	ที.ปา. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค (ภาษาไทย)
๑๓	ม.ม. (บาลี) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปณณาสกปาติ (ภาษาบาลี)
	ม.ม. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปณณาสก (ภาษาไทย)
๑๔	ม.อ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย อุมปริปณณาสก (ภาษาไทย)
๒๓	อง.อฏฐก. (บาลี) = สุตตันตปิฎก	องคตตรนิกาย อฏฐกนิปาตปาติ (ภาษาบาลี)
	อง.อฏฐก. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังคตตรนิกาย อฏฐกนิปาต (ภาษาไทย)
๒๔	อง.ทสก. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังคตตรนิกาย ทสกนิปาต (ภาษาไทย)
๒๕	ขุ.ขุ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ (ภาษาไทย)
	ขุ.ธ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย ธรรมบท (ภาษาไทย)
	ขุ.สุ. (ไทย) = สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย สุตตนิปาต (ภาษาไทย)

๒. การระบุเลขหมายพระไตรปิฎก

ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ใช้ พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙. เป็นหลักการอ้างอิงพระไตรปิฎกฉบับบาลีและภาษาไทย

- การใช้คำย่อชื่อพระไตรปิฎก ให้เริ่มจากอักษรย่อชื่อคัมภีร์ ตามด้วยวงเล็บฉบับที่ใช้ แล้วตามด้วยเล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น

- วิ.มหา. (บาลี) ๔/๓๒/๒๗. หมายถึง วินยปิฎก มหาวิภังคปาติ พระไตรปิฎกภาษาบาลี เล่มที่ ๔ ข้อที่ ๓๒ หน้าที่ ๒๗

- วิ.มหา. (ไทย) ๔/๓๒/๒๗. หมายถึง วินยปิฎก มหาวิภังค์ พระไตรปิฎกภาษาไทยเล่มที่ ๔ ข้อที่ ๓๒ หน้าที่ ๔๐